

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 25 Μαρτίου 1884

Ἀριθ. 81+140

Φίλε Ράλλη.

Στὴν προχθεσινὴ ψηφοφορία τῆς Βουλῆς, γιὰ τὸ 15 ἄρθρο τοῦ Νόμου τῆς ἐφεδρείας, εἶχες τὴν καλοσύνη νὰ γείνης σπινθῆρας τοῦ Τρικούπη καὶ πῆγες καὶ γέλασες σὰν Ἰσκαριώτης τὸν Δεληγιάννη μέσα στὴν ἰδιαίτερη σάλα ποῦ εἶχε ἀποσυρθῆ μετὰ τὴν ἀντιπολίτευσι, καὶ τοῦ εἶπες καὶ τοῦ ἐδειξες τὴν ἰδιόχειρο ἐπιδιόρθωσι ποῦ ἔκανε ὁ Τρικούπης στὸ ἄρθρο, ὡς καθὼς τάχα ἐγύρευε ἡ ἀντιπολίτευσι, καὶ ἔτσι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο τοὺς γέλασες ὅλους καὶ μπῆκαν μέσα καὶ ἐψηφίστηκε τὸ ἄρθρο ἐκεῖνο μισὸ καὶ μισοκούτσλο, καὶ χάλασες ὅλα τὰ σχέδια ποῦ θὰ ἔσωζαν τὴν Ἑλλάς.

Θὰ νόμισες, φαίνεται, πῶς μετὰ τὴν μπαμπεσιὰ ἐσὺ αὐτῆ, ὅτι θὰ ἔσωζες τὴν ὑπόληψί σου, καὶ ὅτι θὰ κολάκευες τὴν κυβέρνησι, νὰ σὲ ὑποστηρίξῃ στῆς ἐρχόμενες ἐκλογαίς.

Ἄλλὰ τὰ πλάστρωσες. Πρέπει ὁμῶς νὰ τὸ γνωρίζῃς ἀπὸ τῶρα, ὅτι, ἂν χρυσώσῃς ὅλους τοὺς ἐκλογεῖς τῆς Ἀττικῆς, ὅλοι γιὰ τὸ χρῶμα ποῦ θὰ τοὺς κάνῃς, θὰ σὲ μαυρίσουν.

Τὸ Ραλλάκι μας οὔτε στὴ δευτέρα παρουσία δὲν βγαίνει πλέον βουλιαχτῆς τῆς Ἀττικῆς. Μαῦρο ἀπὸ τῶρα τοῦ Ραλλάκι μας.

Δεύτερος

προδότης εἶναι ὁ κύριος Δεληγιώργης, αὐτὸς ποῦ καταστρεφῆ μετὰ τὸ Λαύριο τόσους νοικοκυραίους, αὐτὸς ποῦ ὅσο καλποζάνος εἶναι στὴ πράξι, τόσο κουτόβλακας εἶναι στὸ λόγο, καὶ ἴσα ἴσα γιὰ τὴν καλποζανιά του αὐτῆ, τὸν ἔκαμε γαμπρὸ καὶ ὁ χρυσογάδαρος Ζαρεΐρης.

Τὰ μούτρα πάλι αὐτουνοῦ εἶχαν τὴν ἀδιαντροπιὰ νὰ προτείνουσαν στὸ νομοσχέδιο τῆς ἐφεδρείας, ὅτι οἱ ἐξωτερικοὶ Ἕλληνες πρέπει νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπηρετοῦν ὀλιγώτερο καιρὸ, γιὰτί, λέει, πρέπει νὰ ἔχουν καιρὸ νὰ ταχτοποιήσουν τῆς ὑποθέσεις τους.

Ἔτσι αἱ; Καὶ μεῖς ἐδῶ δὲν ἔχομε ὑποθέσεις καὶ καταστήματα νὰ ταχτοποιήσωμε; Ἐξέρτε, ρωμνοί, γιὰτί ἔκανε αὐτὴ τὴν διακρίσι ὁ Δεληγιώργης; Γιὰτί οἱ χρυσογάδαροι δὲν θέλουσαν νὰ στείλουν στὸ στρατὸ, τὰ ὑπαλληλοῦδιά τους, καὶ ἄς δουλεύωμε ἐμεῖς, σὰν σκλάβοι, γιὰ νὰ κάνουσαν ὄργια ἐκεῖνοι στὸ ἐξωτερικόν.

Ὅτι δὲ εἶναι ἕνας μπῆξ ψεύτης ὁ Δεληγιώργης φτάνει νὰ σὲ πῶ μιὰ καὶ μοναχὴ ἀπὸ ὅλαις τῆς μπαγαποντιαίς του.

Ὅτι δηλαδή, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ ἐκτεθῆ βουλιαχτῆς στὸ

Μεσολόγγι, ἐγέλασε τοὺς συμπολίταις του γιὰ νὰ τὸν βγάλουν, ὅτι τάχα θὰ τοὺς κάνῃ ἰδιαίτερη τράπεζα μετὰ τέσσερα μιλιοῦνια στὸ Μεσολόγγι. Ποῦ εἶναι τὴν, ρε, καλποζάνε;

Τοὺς γέλασες μιὰ φορὰ, ἀλλὰ μαθε, ὅτι οἱ Μεσολογγίτες, εἶναι ἀπὸ κεινοὺς ποῦ ἔφαγαν ψημένες τῆς φόλλαις καὶ τοὺς πάτους τῶν παπουτσῶν τους στὴν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἔσωσαν ὅλη τὴν Ἑλλάδα, ὥστε σὲ περιφρονοῦν καὶ σὲ καὶ τὰ χρήματά σου καὶ στὴν ἐσοχόμενη ἐκλογῇ πάρε τὰ μούτρα σου νὰ ξαναπᾶς καὶ ξαναβγῆς ἐκεῖ βουλιαχτῆς.

Τοὺς Μεσολογγίτας δὲν τοὺς γελᾶς καὶ δευτέρα φορὰ καὶ μὴ χάνεσαι.

Νὰ, βρὲ βλάκες,

γιὰτί ἐπίμεινε ὁ Τρικούπης νὰ ψηφισθῆ τὸ νομοσχέδιο τῆς ἐφεδρείας, τὸ 15 δηλαδή ἄρθρο, ποῦ ἔλεγε καὶ λέει, πῶς τὸ ὑπουργεῖο ἔχει τὸ δικαίωμα, ὅτι ὥρα θέλει νὰ προσκαλᾷ τοὺς ἐφένδρους στὰ γυμνάσια, ἂν τίγῃ ἀνάγκη.

Ὁ σκοπὸς του ἦτανε αὐτὸς καὶ ἔμεινε ὁ ἴδιος, μ' ὅλη τὴν τροποποίησι.

Ἐπειδὴ εἶδε, ὅτι ἐμεῖς ὁ Λαὸς, πνιχτήκαμε πλιὸ, καὶ ὅτι στῆς ἐρχόμενες ἐκλογαίς θὰ τὸν λυσαζώμε στὰ μαῦρα, ἔκανε αὐτὸν τὸν νόμο, ὥστε στὴν ἐποχῇ τῶν ἐκλογῶν νὰ βγάλῃ ἕνα διάταγμα ποῦ νὰ λέῃ ἔστι δὲ :

«Ἐπειδὴ ὁ στρατὸς ποῦ ὑπάρχει δὲν φτάνει γιὰ τὴν ταχτικὴ ὑπηρεσία, γι' αὐτὸ προσκαλοῦμε τόσους χιλιάδες ἐφένδρους στὰ ὅπλα, γιὰ νὰ φρουρήσῃ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν».

Σοῦ προσκαλᾷ λοιπὸν μ' αὐτὸν τὸν τρόπο ζᾶφνα δέκα χιλιάδες ἐφένδρους στὰ ὅπλα, καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἐφένδρους στὴ Λάρισα καὶ σ' τὴν Ἄρτα τοὺς Ἀκαρνανῆες καὶ ἄλλους στὴν Πελοπόννησο καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐπειτα δὲ θὰ βάζῃ τοὺς ὑποψηφίους βουλιαχτᾶς του νὰ λένε στοὺς συγγενεῖς τῶν ἐφένδρων, —Θέλετε ν' ἀφήσωμε τὸν γιὸ σας ἢ τὸν συγγενῆ σας αὐτὸν ἐδῶ, νὰ τοῦ δώσωμε ἄδεια ἀπουσίας, ἢ ἐκκώστιας, τὸ κάνομε, ἀλλὰ θὰ μᾶς δώσετε ψῆφο.

Ἐμπνᾶτε, ρωμνοί, ξυπνᾶτε, καὶ θέλουσαν νὰ μᾶς κάμουσαν φελλάχους.

Καὶ μεθαύριο σὲς λέω, μετὰ ποιά μέσα κοντεύουσαν νὰ τὸ καταπορθώσουσαν αὐτὸ.

Εἶναι τόσο μικροῦτσικὸ μυατῆριον, ποῦ θὰ θανατώσῃτε καὶ σὲς πῶς μᾶς πᾶν σὰν τὰ βῶδιζα στὸ σφαγεῖον.

Πρός τὸν ὑπουργόν

τῶν Ἑσπεριῶν. Ἐκεῖ στὴν ποδιά τὰ κάτω τοῦ Ἄρειου Πάγου, ἤγουν τοὺς πρόποδες, καὶ κοντὰ στὴν ἐκκλησιὰ τοῦ παλῆου ἁγίου Διονύσι, ὑπάρχουν οἰκόπεδα τοῦ δημοσίου καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν σειρά τῆν σκαμμένη τῶν βράχων. Ἐκεῖ λοιπὸν πουλιῶνται οἰκόπεδα, ἢ καλλιτέρα χαρίζονται ἐν διαφορῆς γυναίκες ἀπὸ ἕναν δικαιοδότην, γιὰ νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς. Φέρτα, μὴ λέν, αὐτὰ εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου, τῆς Ἐφορίας, καὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας, γιὰ νὰ λάβουν γνῶσιν αὐτῆς τῆς ἀρχαιοκαπηλίας, καὶ ἢ πατρίδα, ἂν γείνη τίποτα, θὰ εὐγνωμονῶ.

Πολλοὶ γέροντες.

Σημ. Παληανθρώπου. Παραπέμπεται εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία καὶ αὐτὴ ἄς κἀνῆ, ὅτι θέλει, ἤγουν τὸ καθήκον τῆς. Ἄλλοιῶτα ἤθελα νὰ τοὺς στολίσω, ἀλλὰ ἔγω μπροστά μου χίλια γράμματα τῶν ἐπιστολῶν καὶ τὰ ἄλλα πῶ χαμένα ποιῶ νὰ πρωτογράψω. Πρέπει λοιπὸν νὰ κἀνωμε καὶ οἰκονομία στὸ γράψιμο, ἀφοῦ ὁ Τρικούπης μᾶς λύσας καὶ θὰ μᾶς πιὸ λυσάξῃ στοὺς φόρους.

Ἄξιότιμο κύριε,

Προχτὲς γράφατε, ὅτι ὁ Πάπας Γ. Σέρελης ἀπ' τὴν Κάρυστο ἐκέλεψε ἕνα ἀρνί· σὰς εἰδοποιῶ λοιπὸν καὶ σὰς λέγω, ὅτι ὁ παπᾶς δὲν ἐκέλεψε ἀρνί, ἀλλὰ τοῦ κλέψαν ὡς πρὸς τὸν γαμπρὸ τοῦ Δεληγιάννη Ἐλευθέριον, λέγω πῶς αὐτὸς εἶναι κλέφτης καὶ πρὸ ὀλίγου ἐκέλεψε τὰ στάρι τοῦ παπᾶ ἀπὸ τὸ ὑπόγειο καὶ κάθε μέρα βρίσκεται στὰ δικαστήρια ἕνεκα τοῦ γδύει τὸν κόσμον, καὶ νὰ βάνῃς τὸ ὄνομά μου.

Γαζιάρχος Σέρελης.

Σημ. Παληανθρώπου. Τώρα ποιὸς κλέφτει ἀπὸ τοὺς δυὸ δὲν ξέρω, ὁ παπᾶς, ἢ ὁ γαμπρὸς τοῦ ἄλλου, καθὼς ὡς φαίνεται· θὰ κλέφτουν καὶ οἱ δυο, ὅστε γιὰ νὰ σὰς πῶ πῶς δὲν κλέφτει κανένας καὶ ὅτι σὰς συκοφαντοῦν, δὲν στέλνετε κανένα κομμάτι ἀπὸ τὰ κλεψιμῆτα καὶ σὲ μένα; καὶ σὰς ὑπόσχομαι καρολιερ ντινὲρ νὰ μὴ τὸ μαρτυρήσω. Αὐτὰ, κύριοι, εἶναι οἰκονομικὰ πράγματα καὶ εἶναι τῆς ντροπῆς νὰ γράφονται, ἀλλ' ἀφοῦ τὸ θέλετε, ἢ ἀμαρτία στὸ λαϊμὸ σας

Ἀπὸ τοὺς Γαργαλιάνους.

Ὁ ἐδῶ ἔμπορος Γ. Ἀγγελόπουλος, ἔγραψε στὴν ἀνθεχνικὴ Τράπεζα, νὰ μὴ δῆν πιστώσει, γιὰτὶ ὁ τόπος βρίσκεται ἐν φοβερῇ ἀχρηματία, ἕνεκα τῆς μὴ πούλησις τῆς σταφίδος. Δὲν ντρέπεται ὁ θεοτοῦμπης νὰ τηλεγραφή ψέμματα καὶ νὰ παραβλάχῃ γιὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόσου ἔμπορου;

Σημ. Παληανθρώπου. Ἐπειδὴ δὲν ἔχεις ὑπογραφή στὸ γράμμα τῆς ἐπιστολῆς σου, ἂν καὶ ἦναι ἀλήθεια, πιάνονται γιὰ ψέμματα, καὶ τῆς ἀνθεχνικῆς Τράπεζας εἶναι δουλειὰ νὰ ἐξετάσῃ, τί βρωμοδουλεῖ τρέχει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς.

Κύρ Γεώργη

Κυριλίτση, μὴ γράφω νὰ σοῦ γράψω πῶς ἐσὺ ἀρραβωνιάστηκες ἀπὸ δῶ καὶ ἐξ ἁπλοῦς μιὰ κοπέλα καὶ τώρα πισόλιασες, καὶ κοντὰ σ' αὐτὴ καὶ κἀτι ἄλλα μακαραλίκια. Ἄν ἦναι ἀλήθεια, ἄσχημα κἀνεῖς νὰ πᾶρῃς ἕνα τίμιον κορίτσι στὸ λαϊμὸ σου, καὶ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ τῶβρῃς, ἂν ἦναι πάλι ψέμματα, ἄς τὸ βροῦν ἐκεῖνοι ποὺ γράφουν αὐτὰ, χωρὶς ὑπογράφῃ, ἀπὸ τὸν διχλο ποῦ θὰ τοὺς πᾶρῃ.

Κύριε.

Γιὰ ὅσα σοῦ ἔγραψαν γιὰ τὸν ἐπιστάτην τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ Πολυτεχνείου εἶναι ὅλα ψέμματα, καὶ κακοῦθης συκοφαντῆς ἐκεῖνος ποῦ σοῦ τῆγγραψε κτλ.

Ἄπαντες οἱ μαθηταὶ τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ Πολυτεχνείου.

Σημ. Παληανθρώπου. Τί νὰ σὰς κἀνω ἐγὼ, ἀφοῦ μὲ κἀνουν ὄμμα; Σάματις μπορῶ ἐγὼ νὰ γείνω ἱεροεξεταστῆς καὶ

νὰ περιοδεύω ὅλη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀμερικὴν, Ἀφρικήν καὶ Ἀσία γιὰ νὰ μαθαίνω ποιὰ εἶναι ἀλήθεια καὶ ποιὰ ψέμματα;

Ἰ. Δ. Παπαδήμου, Δ. Σκόκκος, Λ. Λαζαράκης, Μ. Δ. Ἀστέρης, Σ. Καλημέρης, Ἰ. Π. Καπικάνης, Ἰ. Ἰατράκος, Σ. Μ. Μασκαράς, (ἔτσι μοιάζει ἡ ὑπογραφή του), Ν. Πολίτης, Σ. Μενεζῆς, Σ. Σουριδῆς, Ν. Λαζαρίδης — (ἔπονται καὶ ἄλλαις 40 ὑπογραφαίς).

Σημ. Παληανθρώπου. Ἐπειδὴ, τὸ ἔπονται ἄλλαις 40 ὑπογραφαίς, καὶ δὲν ὑπάρχουν στὸ χαρτί, θὰ πῆ ὅτι οἱ σαράντα μὴ ὑπογραμμένοι ἀπέναντι τῶν 12, οἱ δώδεκα εἶναι ψεύματα. Θαρρῶ πῶς σ' αὐτὴ τῇ δουλειᾷ δὲν χρειάζεται μεγάλη φιλοσοφία, καὶ μάλιστα τοὺς χρειάζεται ὅλων αὐτῶν καὶ μιὰ καταγγελία, γιὰ νὰ μάθουν πῶς, ἐν ὀνόματι ἄλλων σαρᾶντα σπουδαστῶν ἀνυπογράφων, ὑπογράφουν αὐτοὶ ἐξ ὀνόματι τους, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπογραμμένοι κανένας ἀπὸ τοὺς σαρᾶντα. Αὐτὰ εἶναι μακαραλίκια καὶ τίποτα παραπάνω.

Ἡ Ἀστρονομία

τῆς Πάτρας εὐγανὲς λέει μιὰ διαταχὴ ποῦ λέει, ὅτι τὰ παιδιὰ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μπαίνουν στὰ καφενεῖα, εἴτε νὰ χαρτοπαιζοῦν καὶ ὅτι ἐκεῖνοι ποῦ τὰ κολακεύουν εἶναι ὑπεύθυνοι ὡς καθὼς καὶ κείνοι ποῦ τὰ πέρνουν μαζὺ τους ἂν δὲν ἦναι ἐν ἡλικίᾳ. Δηλαδή ἐπαρμόστηκε στὴ Πάτρα ἐκεῖνος ὁ παιδονομικὸς νόμος ποῦ λέγαμε. Εὐγε στοὺς Πατρινοὺς καὶ σὲ μᾶς τύφλες.

Κύριε Δραγάτση

ποῦ εἶσαι στὸν Περαία, μαθαίνω ὅτι κᾶμποσαι φορεῖς γυρεύεις νὰ κρατᾶς τὰ παιδιὰ, ἀφοῦ σχολοῦν, μισὴ ὥρα παρὰ πίσω. Σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἐξηγήσῃς τὸ γιατί. Εἶμαστε πάρα πολὺ περφεργοί. Καὶ θὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσωμε μεις, ἂν δὲν μᾶς τὸ ἐξηγήσῃς σύ. Τί διάλογο, θέλεις νὰ ἐπαρμόσωμε καὶ τὸν Πατρινοὺ ἀστυνομικὸ νόμον καὶ στὸν Περαία; Ἐξέω γῶ;

Ἀπ' τὸν Περαία.

Παληανθρώπου. Προχτὲς πέθανε ἐνοῦς ξένου ἕνας συγγενῆς καὶ πῆγε νὰ βρῆ παπᾶ, γιὰ νὰ τὸν μεταλάβῃ καὶ ἀφοῦ ἀπελπίστηκε πῆγε καὶ χτυποῦσε τῆς ἁγίας Τριάδος τὸ κονδύλι.

Μαζεύτηκε ὁ κόσμος, τὸν ρώτησε τί γυρεύει, καὶ ἀφοῦ τοὺς εἶπε πῶς γυρεύει παπᾶ γιὰ νὰ μεταλάβῃ ἕναν ἐτοιμοθάνατον, τοῦ ἀπάντησαν νὰ μὴ γυρεύῃ τοὺς παπάδες στῆς Ἐκκλησίαις, ἀλλὰ νὰ πᾶρῃ νὰ τοὺς βρῆ στῆς ταβέρνας.

Σημ. Παληανθρώπου. Ἄς τ' ἀκούσῃ αὐτὰ ἡ κυρία ἁγία Σύνοδος, καὶ πῶς κατάντησε τὸ ἔρατοιο μᾶς τὸ φαῦλο. Ἐγὼ πῶς ἀπελπίστηκε γράφοντας.

Κύριε ταμίε

τοῦ δημοσίου καπνοκοφτείου, γιὰτὶ κρᾶτητες τοῦ Ἰ. Ραμπάνη ποῦ ἐργαζότανε στὸ δημοσίον καπνοεργαστήριον ἐρτὰ δραχμαίς; Νὰ μᾶς κἀνῃς τὴν χάρι νὰ τῆς πληρώσῃς μὴνί, ἀλλοιῶτα θὰ σοῦ βγάνουν κἀτι ἄλλα στὰ φόρα ποῦ νοῦκο σουφερίκος σου. Ναὶ μὰ τὸν Θεὸ.

Ἀπ' τὴν Πόλι

Κύριε φίλε μας Παληανθρώπε, σὺ ποῦ ἔχεις μάτια καὶ αὐτιά καὶ βλέπεις καὶ ἀκούεις παντοῦ, δὲν βλέπεις καὶ δὲν ἀκούεις τί συμβαίνει καὶ δῶ στὴν Πόλι μας; Νὰ εἰ ἔμποροῦπάλλοι μᾶς δὲ ἄρῃσαν μᾶλο ἀγύριστον τῶρα τῆς ἀποκρηαίς, καὶ ἐνῶ στοὺς χοροὺς μὲ τὴν ὀδηγία τοῦ χοροδιδασκάλου Γ. Ραζῆ ἐσφιγγαν μέση ποῦ δὲν τὴν εἶδαν οὔτε στὸν ὕπνο τους, καὶ κρατοῦσαν χέρι ποῦποῦλο τὴν ἄλλη μέρα γύρευαν μπροστάντες ἀπὸ τὰ ἀφεντικά τους, καὶ ἀπὸ τῆς μέσαις τῆς λιγναίς κτρακυλοῦσαν βαρέλια εἶδα πολλοὺς σπανοὺς μὲ εἶχαν τρίχα καὶ μαλλί, οὗτοι ὅμως εἶναι ἄξεσιπῶτοι.

Σημ. Παληανθρώπου. Εἶναι ἀποδειγμένο, ὅτι ὅλοι οἱ τυπωτένοιο ἄνθρωποι θέλουν νὰ φαίνωνται μεγάλοι. Αὐτοὶ οἱ ἔμποροῦπάλλοι, ποῦ λέτε πῶς ἤθελαν νὰ κἀνουν φιοροῦρα στυὺς χοροὺς, καὶ νὰ πιάνουν μαλακὰ χέρια καὶ λιγναίς μέσαις, δὲν συλλογίζονται οἱ βλάκες, ὅτι καθὼς νοικοκύρης θὰ ἔστασῃ πρῶτα τὰ γαμπρὸ θὰ κἀνῃ, καὶ ὅτι θὰ τοὺς ἀνακαλύψουν, ὅτι εἶναι ξυλοσχιτίδες καὶ ὅτι θὰ μείνουν μὲ τὴν χυλόπητα στὸ στόμα; Βοὲ γκαρσονάκις, δὲν κυττάζετε πῶς νὰ ζῆσατε, μόνον θέλετε ψευτοφυγοῦρες; Δὲν ντρέπομαστε, λέω γῶ καὶ λίγο.

Κύρ Παναγιώτῃ Θάνο,

φούρναρη Μκκαριστῆ ποῦ εἶσαι στὴ Νεάπολι, ἐν κατηγοροῦν καὶ σοῦ λὲ πῶς χωρὶς νὰ ἔχῃς τίποτα, διακίδεις πῶς ἔχεις δυὸ σπήτια, οἰκόπεδα καὶ φούρνους μὲ καρβέλια, γιὰ νὰ βάνῃς κᾶμιὰ στὸ χέρι μὲ προκοῦλα καὶ ἄς ἦσαι καὶ σὺν τὸ Μκκαριστῆ μονοπόδαρος. Ἐγὼ καθὼς καταλαβαίνω, θὰ σοῦ ἔκαναν κᾶμιὰ προξενεῖα καὶ θέλουν νὰ σὲ ἀντιπολιτευτοῦν, ἀλλὰ κύτταξε σὺ τὴ δουλειὰ σου καὶ ἂν γελᾶσῃς κᾶμιζ, χαλάλι νὰ σοῦ γείνη, μὲ μιὰ ὄμω; συμφωνία, νὰ μὴ τὴν κἀνῃς μακαριστίνα καὶ τὴ γυναίκα σου.

Βοὲ τ' εἶναι αὐτὰ; Συχαίνομαι κ' ἐγὼ ποῦ τὰ γράφω.

Ἄπορῶ

καὶ ἐξίσταμαι. πῶς ἔγεινε ἕνα τέτοιο φοβερὸ ζήτημα μὲ τὸν καλὸ καθηγητὴ κύριον Κολλιναίτη, ποῦ μοῦ ἔγραψαν καὶ ἔγραψε ἄλλα ἀντ' ἄλλων.

Εἶδα κ' ἐκεῖνα ποῦ ἔγραψαν στὴ Νεῖα Ἐσπερις οἱ σπουδασταὶ πολὺ εὐγενεῖς, ὅτι τάχα ἔκανα λάθος στὴν περιληψὶ τῆς ἐπιστολῆς τους τοῦ γράμματος. Ἐνοιά σας καὶ ὁ Παληανθρώπος τᾶχει τετρακόσα, ὅταν γράφῃ. Εἶπαμε μιὰ καὶ καλῆ, ὅτι ὁ κ. Κολλιναίτης εἶναι καλὸς καὶ θεῖος, τί θέλετε τώρα ἄλλη νὰ σὰς πῶ; Πῶς εἶναι καὶ Θεός; Αἶ, αὐτὴ μὴν ἢ χάρις δὲν σὰς γίνεταί. Καὶ τί εἶναι αὐτὸ, σας ὁ Κολλιναίτης; Σοφὸς καθηγητῆς; Τὸν παραδέχομαι. Ἄλλὰ τὸν τετραγωνισμὸ τοῦ κύκλου τὸν ξέρει; Ὅχι. Ὄντε δὲν εἶναι μηχανικός.

Σὲ κείνους

ποῦ μοῦ γυρεύουν πιράδες γιὰ τὸν ἀέρα, τοὺς λέω μὲ δυὸ λόγια, ὅτι τὸ ταμεῖο μοῦκοψε τὴν πίστωσι καὶ ὅτι ἐγὼ δὲν γεννήθηκα νὰ δουλεύω γιὰ νὰ τρέφω ἄλλους. Νὰ μοῦ κἀνουν τὴν χάρι νὰ μὲ ξεπροσθῶν ὅλοι, καὶ φτάνει ὅσα τοὺς ἔδωσα. Δὲν ἔχει ἄλλα. Αὐτὸ μᾶς ἔμεινε νὰ βρῖσῃ κανεῖς τὸν μετᾶ του καὶ μὲ τὴν κλωσὴν του.

Κύριε Συντάχτη.

Οἱ ἐγκληματισμένοι διὰ ἐγκλήματα τιμωροῦνται καὶ στεροῦνται τὴν προσωπικὴν τους ἀπάθεια· ἐμεῖς χωρὶς νὰ πράξωμε τίποτα τιμωροῦμαστε γιὰ ὅλα καὶ βρισκόμαστε στὸ νοσοκομεῖο τῆς βλογιάς καὶ θάρτομε τοὺς πεθαμμένους. καὶ πρὶν μᾶς πληρώσῃ καλὰ, ἀπὸ τὸν Νοέμβριον δὲ καὶ δῶθε μᾶς λέγει ὁ ἐπιστάτης μὲ τὸ σήμερον καὶ αὔριον καὶ χτὲς, καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ μᾶς λέει ὁ ἐπιστάτης, ὅτι τοῦ εἶπε ὁ ὑπαστυνόμος, ὅτι δὲν πληρώνει ἡ δημορχία, ἐπειδὴ, λέει, αὐτοὶ ποῦ πεθαίνουν εἶναι ἑτεροδημόταις· τί μᾶς μέλει ἐμας ἀπὸ τοῦ εἶναι, ἐμεῖς τοὺς θάρτομε ἀπὸ ὅπου καὶ ἂν ἦναι, μήπως μᾶς; ἔστειλε κανένα χαρτί ἢ δημορχία ποιούς νὰ θάρτομε καὶ ποιούς νὰ ξεθάρτομε; Μάλιστα τοῦ εἶπαμε τοῦ ἐπιστάτη πῶς θὰ τὸν πληρώσωμε στὸν Παληανθρώπου καὶ μᾶς εἶπε:

— Μορὲ θὰ μοῦ κορμίνῃ τὴν ἀξιοπρέπειά μου. Εἶναι πλιὸ ἄτιμος ἀπὸ κείνον καὶ ἀπὸ μᾶς. Δὲν μὲ πληρώνουν, δὲν σὰς πληρώνω θὰ πουλήσω γῶ τὸ σπήτι μου γιὰ νὰ σὰς πληρώσω; Κᾶνετε καλὰ μὲ τὸν δήμαρχον καὶ τὸν ἀστυνόμον.

Γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ κᾶνε καὶ γιὰ μᾶς, ὅτι μπορεῖτε.

Δ. Σωτήρης, Κ. Μεσσηρ, καὶ Χ. Καλοῦδας.

Σημ. Παληανθρώπου. Βοὲ, κτῆνος ἐπιστάτης τοῦ νοσοκομεῖου τῶν βλογιασμένων, βρὲ ἀνδράποδο, ἐπειδὴ σοῦ εἶπαν οἱ ἀποπανιννοὶ πᾶς θὰ σὲ βάνουν στὸν Παληανθρώπου, τί σοῦρταίξῃ ἐγὼ νὰ μὲ βρῖσῃς; Σοῦραγα τὸν πρηνόκοκι; Ἀφοῦ χωρὶς νὰ σοῦ κἀνω τίποτα μὲ βρῖξεις, στάσου νὰ σοῦ τὰ βγᾶνω καὶ σένα φόρα. Βρὲ, ἐδῶ ἄκου, εἶναι ἀλήθεια ἢ ψέμματα ὅτι ἦτανε μιὰ γυναίκα στὸ Νοσοκομεῖο τὸ πολιτικὸ καὶ τὴν ἔπιασε βλογιά, καὶ τὴν στείλαν στὸ νοσοκομεῖο, ἤγουν σφαγεῖο, καὶ τὴν ἔσωσε ὁ Θεός, καὶ σὺ, ἀφοῦ τῆς πῆρες τὰ φουστάνια, ὅταν ἦρε μέσα, τὴν ξεπόρτισες ὅταν γιαιτρεύτηκε ξεθάρτωτη καὶ μὲ μιὰ ποκαμίσια, εἰς τρόπον ὅστε ἡ γυναίκα δὲν μποροῦσε νὰ βγῆ ὄζω καὶ πῆρε μὲ κᾶππα καὶ πῆγε μαζὺ μὲ τὸ κορίτσι τῆς σὲ μιὰ σπηλιᾷ ποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν Λυκαθητὸ καὶ ἔμεινε τρεῖς μέρας νηστική, καὶ τὴν πῆρε ὁ καλόγηρος τοῦ ἁγίου Σιδέρη καὶ τὴν ἔβανε στὸ κελλί του, καὶ ὅτι πῆγε ἕνας ἄλλος ἀπὸ τὴν Νεάπολι καὶ τὴν ἔσπασε στὸ ξύλο, καὶ τρελλάθηκε ἀπὸ δάσπισμο ἢ γυναίκα, καὶ εἶναι τώρα τρελλή; Ψέμματα εἶναι ὅλα αὐτὰ, κακοῦργε; Ἄμ ἔχομε καὶ ἄλλα, γιὰ νὰ σοῦ δείξω γῶ τί ἐστὶ Παληανθρώπου. Φάγαμε κᾶν καὶ κᾶν, καὶ σὲν θ' ἀφῆσωμε; Κᾶνε μικρὴ ὑπομονὴ καὶ περιμένε.

Μονατέρ κύριε,

Χτὲς διάβασα τὴν ἀξιότιμο ἐφημερίδα σας ἀριθμὸς 79 + 140 μιὰ μικρὴ προσβολὴ ποῦ ἀποβλέπει στὸ κατὰστημά μου ποῦ ἔχω στὸν Περαία τὸ ὅποιον νομίζω ὅτι γνωρίζετε καλὰ. (Μάλιστα, καὶ ἄς μὴ τὸ γνωρίζω).

Εὐχαριστῶ πολλὸ ἐκεῖνον ποῦ ἔγραψε γιὰ τὸ κατὰστημά μου χωρὶς τὴν ὑπογραφή του. Ὅσο γιὰ τὸ κορίτσι ποῦ ἔχω στὸ κατὰστημά μου πολλοὶ ἄλλοι ἐντίμοι συναδερφοὶ μου τὸ γυρεύουν καὶ ἐπειδὴ δὲν πῆγε, κατὰφυγον ἕνεκα ζηλοτυπίας στὴν ἐφημερίδα σου, στὸ κατὰστημά μου δὲ ὅσαι ἐργάζονται νέαις εἶναι ἐντίμων οἰκογενειῶν. (Δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς), γιὰ κείνον δὲ ποῦ μούγραψε δὲν ἔχω νὰ τοῦ ἀπαντήσω τίποτα ἄλλο, παρὰ ὅποιος θέλει νὰ πλύνῃ τὸ γαδάρου τὸ κεφάλι, χᾶνε ἀδικὰ τὸν καιρὸ του καὶ τὸ σαποῦνι.

Amadeu Mosso

Modist au Pirée

Σημ. Παληανθρώπου. Ἄπ' αὐτὰ ὅλα ποῦ μοῦ γράφεις ἕνα ξέρω μόνον νὰ σοῦ πῶ, πῶς ἔχεις δίκαιον, τὸ δὲ τᾶλλαρο ποῦ μοῦστειλες τῶδωσα στὸ ΠικπᾶΜαρτίνο, ποῦ ἔτυχε νὰ βρῶ πρῶτον μπροστά μου νὰ τὸ δώσῃ σὲ κᾶμιὰ φτωχὴ οἰκογένεια, γιὰτὶ ἐγὼ δὲν πληρώνωμι. Ἄλλὰ ὁ παπᾶ Μαρτίνος μὴ τὸ γύρισε πίσω καὶ μοῦ εἶπε. Λάβε το σὺ φτωχὴ καὶ πορῶσου. Τὸ πῆρα, ἂμ τί κουτὸς ἤμουνα, τοῦ εἶπα καὶ εὐχαριστῶ, εἰς τρόπον ὅστε τὸ τᾶλλαρο τὸ χρουστῶ στὴν παπᾶ καὶ ὄχι σὲ σένα. Αὐτὴ ὅλη ἡ περτολογία εἶναι, γιὰ νὰ σὰς πῶ γιὰ χιλιοστὴν φόρα, πῶς παραδες δὲν πᾶίνω, γιὰ καταχωρήσεις, ἀλλὰ ὅσοι μοῦ στέλνετε θὰ τοὺς κρατῶ, μόνον σὲ κοριτσοδουλειὰς νὰ μὴ μ' ἀνκατεύετε, γιὰτὶ δὲν ἀνκατεύομαι. Κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ χωρατὰ βρῆκε καὶ τὸ καῦμένο τὸ κορίτσι τὸν μετᾶ του στὰ καλὰ καθούμενα. Σῶσον, κύριε, τὸν Λαόν σας, ὅπως καταντήσαμε, καὶ εὐλόγησε τὴν κακοῦθιά μας.

Πρὸς τὸν ταχτικό

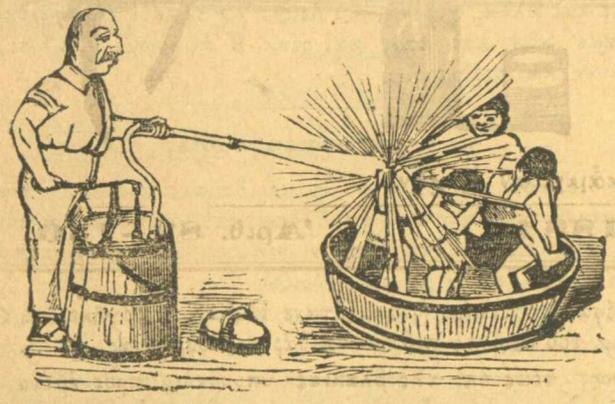
ἀναγνώστη μου ποῦ μοῦ γράφει ἀπὸ τὴν Τεργέστη γιὰ τὴν ἀνθεχνικὴν τράπεζα πῶς δὲν ἔγραψα, τοῦ λέω μὲ δυὸ λόγια πῶς ἀπᾶνω σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι ποῦ μᾶς γράφει, γράψαμε πάρα πολλὰ, ὅτι δηλαδή ἐκοῦσε ἡ τράπεζα τῆς πιστώσεις καὶ ὅτι ὑπερὰ ἀπὸ ὅσα γράψαμε, τῆς ἀνοῖξε πάλι, ὅστε θὰ πῆ πῶς δὲν ξέρει οὔτε τί γράφει οὔτε τί γίνεταί στὴν Ἑλλάδα.

Ὅσο γιὰ κείνον ποῦ λέει, νὰ συμβουλέψωμε τοὺς χρυσογαδάρους νὰ μαζευτοῦν καὶ νὰ κἀνουν ἑμιὰ τράπεζα καὶ νὰ πολεμήσουν τὴν ἀνθεχνική, γιὰτὶ δὲν ὑπάρχουν ἄλλαις τράπεζιστῆν Ἑλλάδα, τοῦ λέω πάλι πῶς τρώει χορτάρια, γιὰτὶ ἔσα ἔσα ἢ πολλὰς τράπεζας μᾶς; ἔπνιξαν, καθόσον καὶ διότι

Έχομε δ'ω από τήν άντεθνική, και τήν Πρωτωική τράπεζα και τήν Βιομηχανική, και τήν Ιονική και τήν Θεσσαλική. Μωρέ μ'ες φάγαν ή τράπεζες και τί μ'ες φέλνεις σ' από τή Τεργέστη; Θέλεις νά μ'ες φορτώσης κι άλλαις στο κεφάλι μας; Έχομε και τήν τράπεζα του 'Αρχάγγελου, και τής Κωνσταντινούπολις και τώρα μ'ες έρχεται και ή Γαλλική. Κάνε νάνι νάνι και σύ ρωμ'έ. Κ'ετι ήθελες νά μ'ες π'ης και δέν μ'ες είπες τίποτα. 'Αμ ρωμαίϊκο κεφάλι δέν έχεις και σύ, και θέλεις ν' ανακατεύσεις στο Ρωμαίϊκο, χωρίς νά ζέρης τί γίνεται στο ρωμαίϊκο;

Πρ'ε ζέρετε σεις, οι δ'ω από δ'ω 'Ελληνες, τί είναι σήμερα ή 'Αθήνα; Έχει τόσα μιλλιούνια πού δέν μπορείτε ούτε τ'επιτόκια νά πληρώσετε σεις δ'ω από δ'ω και ώς τήν δεύτερη παρυσία. Δ'ετ'ε ίσα ίσα τ'ε μιλλιούνια μ'ες έφαγαν έμ'ες τους φτωχούς, και σεις γυρεύετε νά μ'ες φέρετε και άλλα;

'Αστε μας στο χάλι μας.
γιατί χάσαμε τ'ε κεφάλι μας.

Δροσίζει τήν άντιπολίτεψη.

Ηρωθυπουργέ.

'Η χθεσινή μεγάλη διαδήλωση θ'ε σου έδειξε πιστεύομε π'ως ο Λαός δέν έφ'οβησε ακόμα, ο'πως θ'ε φανταζόσουνα.

Τ'ο Πανεπιστήμιον υπ'αρξε πάντοτε τ'ο σύνθημα τής καλής άρχης σ'ε κάθε μεγάλο εθνικό ζήτημα, και ένα από τ'ε μεγαλύτερα εθνικά ζητήματα είναι και ή κακή διοίκησης σου.

'Εφ'ώναζε χθ'ες τόσαις χιλιαδες Λαός ζήτω τ'ο Σύνταγμα διότι είναι δικαίωμα του διότι εις τήν φιλοπατρία των 'Ελλήνων είναι άφιερωμένη ίσα ίσα ή διατήρησης του Συντάγματος, σ'ε έμ'ως με τ'ε όργανά σου χτ'ες θέλησες νά μ'ες δειξ'ης με πράξι, ο'τι μ'ες περιφρον'ας.

Καλό Τρικούπη!

Μ'ες χτύπησαν χτ'ες οι σπιο'νοι σου και τ'ε πουλημένα σου κρέατα, μ'ες χτύπησαν χτ'ες οι σταυρωτιδες σου, οι κλητ'ηρες και τ'ο άλλο τραμπουκαριό σου, αλλά με'ινε ήσυχος και άργ'α ή γρήγορα θ'ε καταλάβ'ης ο'τι δέν μπαίζομε τσιριτσάντζουλες.

Χτ'ες έκανε καλή άρχή τ'ο Πανεπιστήμιον, και ή 'Αθήνα άρχισε νά ζυπν'α. Αύριο πού θ'ε ξεφουρν'ης τ'ο φοβερό νέο δασμολόγιό σου, τ'ο ληστρικό, τότε θ'ε δ'ης ο'τι ο'χι ει φοιτηται, αλλά οι έμπυροι ο'λοι, οι βιομηχανοι, και ο'λος ο Λαός θ'ε αναλαβ'η τ'ον μεγάλο άγ'ωνα.

'Εγόγγιζε χτ'ες ή πρωτεύουσα ο'λη εναντίον σου, ήταν ε'ιπομε σύνθημα, μεθ'αύριο θ'ε μουγκρήση ή Πάτρα, ο Πύργος και αυτ'ο τ'ο Μεσολόγγι σου, και τότε θ'ε καταλαβ'ης ζωντανά πού βρισκεσαι και πού μ'ες έφ'ερεις.

Γελ'ας και μ'ες κορ'ιδεύεις τώρα, θ'ε έρθ'η ο'μως περίστασις νά γελάση ο'λη ή 'Ελλάδα με σ'ε.

Τσ'αμπα δέν θ'ε σου δώσωμε ποτέ τήν άδεια νά μ'ες χαντακώσης, ο'πως και μ'ες μισοχαντ'ακώσες.

Σου τ'ε φ'ώναζα από καιρό π'ως ο'τι βράζει τ'ο ήφαιστια και ιδ'ου τώρα πού άρχισε νά ξεσπ'α.

Θέλεις με τής ψευτοσφ'εδραίας σου νά μ'ες μεταβ'άλης σ'ε άνδράποδά σου, θέλεις με τ'ε φοβερά δάνεια σου νά μ'ες κάν'ης σκληρούς, φελλάχους, ο'χι δέν θ'ε σ' άφήσωμε.

Σ'ε δέν ήσουνα πού φ'ώναζες νά λιγοστεύωμε τ'ο στρατ'ο σ'ε ε'ξ χιλιαδες, γιατί ο Λαός δέν μπορούσε νά άνθ'έξη, και τ'ο έκανες τότε;

Τώρα λοιπόν π'ως θέλεις νά κάν'ης ο'λη τήν 'Ελλάδα ένα στρατόπεδο χωρίς αίτια;

Σ'ε δέν ήσουνα πού φ'ώναζες νά ελαττωθ'ουν οι φόροι και μ'ες ξεφουρν'ησες τ'ο βωδολογικό σου σύστημα; Σ'ε δέν φ'ώναζες νά πάψουν τ'ε δάνεια, και έκανες και νόμους;

Π'ως τώρα μ'ες πνίγεις χωρίς λόγο στους φόρους, και στα τρομερά δάνεια πού και ή 'Αγγλία θ'ε συλλογιστ'η καλ'α πριν τ'ο κάν'η;

Ε'ισαι άνεμομπάμπουλας, αλλά με τήν πλάτη μας δέν θ'ε παίζ'η για πολ'ο καιρό.

'Εμπρός, ευγεν'ης νεολαία του Πανεπιστήμιου, εμπρός, και ή άρχ'η σας είναι τ'ο ήμισυ του παντός. 'Απάνω τ'ο φρόνημα και ο'χι κάτω στη λάσπη και στα άχρεια συμφέροντα, φοιτητ'ης και μίσθαρνος είναι ο έσχατος ζευτελισμός του άνθρώπου.

'Εμπρός και σύ Λαέ, εμπρός χαμ'άλη, εμπρός αλλά ο'χι εκτ'ος των νόμων, γύρεψε ο'τι θ'ε γυρέψ'ης με τ'ο δίκαιον των νόμων και με τ'ο δίκαιον των δικαιωμάτων σου, τ'ε οπο'ια σου δίνουν οι νόμοι. 'Εμπρός, γιατί θέλουν νά μ'ες κάνουν'ε μπεντου'νους.

'Εμπρός και πάντοτε εν όνόματι των νόμων. Ζήτω τ'ο Σύνταγμα.

Κ'ε όριε

Σ'ε θερμοπαρακαλ'ομε άλλοτες νά μη γράφ'ης για Μαγδαλιν'ες, γιατί έχομε κορίτσα και τ'ον παίρνουν τ'ον Παληάνθρωπο και τ'ον διαβάζουν, και άντ'ις για ωφέλεια μ'ες κάνεις βλάβ'η και θ'ε χάσης και τήν υπόληψη πού σου έχομε.

A. M. Σ....

Σημ. Παληάνθρώπων. 'Ετσι τ'ο θέλετε; 'Ετσι θ'ε γείνη. Παύουν πλέον ή Μαγδαλιναις, τ'ε σκατ'ε και τ'ε φατ'α. 'Από τ'ο άλλο φύλλο θ'ε τ'ε γράφ'ωμε ευγενικ'α και με τ'ε τρόπο ωστε νά μπορού'ν τ'ε κορίτσα νά διαβάζουν τ'ον Παληάνθρωπο ελεύτερα και ενώπιον ο'λου του κόσμου. Ε'ίμαι σύμφωνος και έχεις δίκαιο σ'ε πού μ'ες γράφεις αυτ'α. Παρντ'ον μουσ'ου κοζ'α...

'Αγαπητ'η μου βουλή, ε'ισαι τώρα ο'λη δικ'η μου.

'Η κυρία

Αικατερίνη 'Ανδριανοπούλου έχει εκ πατριάς κληρονομ'ιας κτ'ημα, εις θέσιν Μοσχάτο ή Γλυκ'ο Νερό, του Φαλήρου. 'Επειδή ο Δ'ημ. Παπαδημητ'ρόπουλος προτίθεται νά πωλήση ε'ξ αυτ'ου τ'ο κτ'ηματος, κακ'ως και ψευδ'ως διεκδικ'ων αυτ'ο, ειδοποιεί ο'τι π'ατα άγορά θέλει ε'ισθαι άκαιρος και πρ'ος γν'ωσιν σας.